

Til lovforslag nr. L 100. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 22. juni 1998

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove

(Nedsættelse af skattesatsen for selskaber og fonde samt virksomhedsskatteprocenten m.m.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

A.P. Møller,
BDO Skat,
Danfoss A/S,
Dansk Industri,
Det Danske Handelskammer,
Erhvervenes Skatteudvalg,
Grundfoss,
Lego A/S,
North Sea Operators Committee - Danmark
og
Shell Olie- og Gasudvinding Danmark B.V.
(Holland).

Der er af skatteministeren stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Mindretallet har følgende kommentarer:

Regeringen har ikke over for mindretallet vist reel vilje til forhandlinger om pinsepakken, og det er dybt beklageligt. Et så vidtrækkende indgreb, som har økonomiske konsekvenser for så mange mennesker og virksomheder, bør gennemføres med et bredt flertal og ikke det snævrere mulige flertal.

Mindretallet hæfter sig ved, at regeringen - både op til folketingsvalget og i forbindelse med EU-afstemningen - garanterede, at der ikke var behov for et stort indgreb over for det private forbrug. Regeringen fremhævede således ved flere lejligheder, at dansk økonomi var kernesund, og at alle andre meninger var udtryk for »grædekonementalitet«.

Mindretallet ønsker at fremme opsparingen i Danmark, men det skal ikke ske gennem en straffeaktion mod bil- og boligejerne, pensionsopsparerne og dansk erhvervsliv, da det ikke kan begrundes ud fra en analyse af de økonomiske nøgletal.

Der er ikke behov for et indgreb rettet entydigt mod det private forbrug i Danmark. Derimod er der behov for at standse den ukontrollerede vækst i det offentlige forbrug. Det er det offentlige og ikke det private forbrug, som er vokset langt mere, end regeringen har haft som målsætning. Pinsepakken er derfor rent og skært et ideologisk korstog mod det private forbrug.

Pinsepakken er et skridt i den forkerte retning. Trods regeringens løfter i regeringsgrundlaget om at sænke marginalsatten øges det skrå skateloft fra 58 til 59 pct. Hermed bliver det mindre attraktivt at være fleksibel med hensyn til arbejdstid, overtid, mobilitet m.v., og tilskyndel-

sen til at uddanne og videreuddanne sig mindskes. Danmark vil fortsat have verdens højeste skattetryk, og det vil stadig ikke være særlig attraktivt at komme i arbejde. I dag har hver femte dansker ingen eller næsten ingen tilskyndelse til at gå på arbejde frem for at være på f.eks. dagpenge. Det ændrer pinsepakken ikke på - tværtimod. Det bliver mindre attraktivt at finde et arbejde frem for at være på dagpenge.

Regeringen vil forbedre betalingsbalancen. Mindretallet kan tilslutte sig den målsætning, men er uenig i, hvordan dette nås. Regeringen går ensidigt efter en begrænsning af det private forbrug, som isoleret set vil mindske importen. Det offentlige forbrug skader også betalingsbalancen, men det er holdt ude af regeringens indgreb.

Samtidig forringes forholdene for danske virksomheder, da pinsepakken lægger yderligere økonomiske og administrative byrder på erhvervslivet. Det svækker konkurrenceevnen, og dermed taber danske virksomheder markedsandele, og eksporten svækkes.

Nedsættelsen af selskabsskatten er taget af bordet, men en række af forringelserne over for erhvervslivet er fortsat indeholdt i regeringens forlig med venstrefløj. Regeringen vil gennemføre finansieringen af selskabsskattelettelsen, men ikke selve lettelsen. Betalingsbalancen kan forbedres markant ved at forbedre erhvervslivets konkurrenceevne, men regeringen vælger desværre at gå den modsatte vej og pålægge erhvervslivet nye byrder og omkostninger.

Regeringen vil også forbedre den private opsparing, men gør det modsatte. Forringelser for indbetalinger til kapitalpension, forøgelse af beskatningen af positiv nettokapitalindkomst, stigning i realrenteafgiften og skat på pensionsopsparingernes aktieafkast forøger ikke tilskyndelsen til at spare op - tværtimod.

Regeringen vil forebygge overophedning på arbejdsmarkedet, men pinsepakken tager slet ikke fat på arbejdsmarkedspolitikken. Tværtimod er forhøjelsen af benzinafgiften, forringelsen af befodringsfradraget samt den nye ejendomsskat med til at hæmme mobiliteten på det danske arbejdsmarked. Det er med til at øge risikoen for flaskehalse på arbejdsmarkedet.

Boligejernes situation bliver markant forringet af pinsepakken, og der må forventes et fald i boligpriserne, hvilket vil gøre mange boligejere insolvente, således at gælden overstiger boligens

værdi. Samtidig vil reduktionen af skatteværdien af rentefradraget, de stigende ejendomsskatter og de stigende grønne afgifter betyde en urimelig ekstra belastning af boligejernes økonomi, som kan tvinge mange boligejere til at sælge, selv om de må indkassere et tab ved salget. Regeringens straffeaktion mod boligejerne er totalt ubegrundet. Huspriserne er steget kraftigt de senere år, men det skal ses i sammenhæng med et kraftigt fald i perioden 1986-1993. Når der tages højde for den generelle løbende prisudvikling i Danmark, så er boligpriserne i dag på niveau med priserne i 1986. At tale om en uforvarselig stigning i boligpriserne er derfor forkert.

Venstre og Det Konservative Folkeparti afviser pinsepakken og betragter regeringens forlig med SF og Enhedslisten som en dybt betænkelig venstredrejning i regeringens økonomiske politik, der lægger gift for det brede samarbejde i de kommende år.

Et *tredje mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Dansk Folkepartis tilslutter sig det af Venstre og Det Konservative Folkeparti afgivne betænkningensbidrag.

Et *fjerde mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Centrum-Demokraterne har følgende kommentarer:

Regeringen har ikke vist vilje til reelle forhandlinger med Centrum-Demokraterne om pinsepakken. Den egentlige baggrund for det økonomiske indgreb var ønsket om at styrke betalingsbalancen og undgå overophedning af økonomien. Centrum-Demokraterne støtter en tilpasning af økonomien, men må tage skarp afstand fra de midler, regeringen tager i anvendelse, herunder den omfordelingspolitik, der gennemføres, og som Centrum-Demokraterne finder unødvendig for at nå indgrebets egentlige mål.

For det første er Centrum-Demokraterne grundlæggende imod pinsepakkens omfattende forringelser for boligejerne. Regeringens lovfor-

slag vil blandt andet hæve lejeværdien betydeligt og afskaffe standardfradraget for huse samt erstatte lejeværdien med et nyt begreb, »ejendomsværdiskat«. Centrum-Demokraterne ser hverken nogen grund til at omdøbe lejeværdien eller lave den om til en kommunal skat. Dertil kommer lovforslaget om den kraftige udhuling af rentefradraget og forhøjelser af de grønne afgifter. Samlet vil forringelsen for boligejerne medføre faldende huspriser, skabe usikkerhed for boligejerne og betyde en risiko for, at folk må gå fra hus og hjem. Som boligejer bliver man ramt ikke én, men fire gange. Man skal betale mere for sit hjem. Man skal betale mere for at varme hjemmet op. Man skal betale mere for at spare op til pension. Og man skal betale mere for at køre på arbejde og tjene de penge, der skal få det hele til at løbe rundt.

For det andet er Centrum-Demokraterne imod lovforslagene, der fordyrer persontransporten ved at sætte bilpriserne i vejret, øge afgiften på benzin og udhule befordringsfradraget. Centrum-Demokraterne er imod lovforslagene, der forringer mobiliteten på arbejdsmarkedet, forringer vilkårene for at bo i landdistrikterne og er et slag mod børnefamilier, hvor bilen er en afgørende faktor i dagligdagen.

For det tredje ønsker Centrum-Demokraterne ikke at medvirke til den straffeaktion mod pensionsopsparene, som regeringen lægger op til. Der er mange måder at få folk til at spare op på i stedet for at forbruge. Men der er ingen tvivl om, at regeringen har valgt straffemetoden frem for belønningsmetoden. Centrum-Demokraterne er imod, at udspillet fjerner incitamentet til at spare op på kapitalpension, blandt andet ved at man ikke længere kan trække sit pensionsindskud fra i topskatten. Centrum-Demokraterne er imod en øget beskatning af renteindtægter (positiv nettokapitalindkomst) og en stigning i realrenteafgiften.

For det fjerde er Centrum-Demokraterne imod den foreslåede model for skattelettelser til lavtlønnede. Denne del af skatteomlægningen har intet at gøre med ønsket om at dæmpe forbruget, men er ren omfordeling. Centrum-Demokraterne foretrækker et jobfradrag, der også giver skattelettelser til de lavtlønnede, men som først og fremmest er begrundet i, at der skal skabes nye job. Effekten af jobfradraget er samtidig, at det bedre kan betale sig at gå på arbejde for lavtlønnede frem for at være passiv på en overførsels-

indkomst. Regeringens skattelettelser skaber ikke nye job og ændrer ikke tilstrækkeligt incitamentet til at gå i arbejde for dem med de laveste indkomster. Der er tale om skattelettelser for skattelettelsernes skyld - i hvert fald sammenlignet med et målrettet jobfradrag, som vismændene blandt mange andre har bakket op. Centrum-Demokraterne afviser endvidere, at det skrå skatteloft forhøjes. Det er en tilbagevenden til højere marginalsatser med de kendte negative effekter for arbejdstilskyndelsen til følge.

For det femte er Centrum-Demokraterne imod en sammenlægning af arbejdsmarkedetsfondene. Dermed fjernes sammenhængen mellem satserne på arbejdsmarkedetsbidraget og ledighedsgraden. Centrum-Demokraterne ser lovforslaget herom som et brud på det løfte, der blev givet til befolkningen ved arbejdsmarkedetsbidragets indførelse, om, at lavere arbejdsløshed skulle medføre lavere arbejdsmarkedetsbidrag.

For det sjette er Centrum-Demokraterne imod at gøre den midlertidige pensionsopsparring til ATP på 1 procent permanent. Centrum-Demokraterne kan heller ikke støtte, at størrelsen på udbetalingen bliver ens for alle, uanset hvor meget man har indbetalt. Dermed omdannes den midlertidige pensionsopsparring til ATP til en decideret skat, og det bliver meningsløst og misvisende at kalde opkrævningen for opsparing.

For det syvende mener Centrum-Demokraterne, at det er urimeligt at gennemføre strammingerne for erhvervslivet, tilmed uden at nedsætte selskabsskatten som planlagt. Det er en forfejlet politik at pålægge det danske erhvervsliv nye byrder i en situation, hvor det er betalingsbalancen, der skranter, og der netop derfor burde føres erhvervsfremmende politik. En forbedring af konkurrenceevnen ville have medført en forbedring af betalingsbalancen, og regeringen kunne på den måde have undgået de kraftige forværringer for bolig- og bilejerne.

Omkring de ændrede regler for succession er det Centrum-Demokraternes opfattelse, at det ville have været formålstjenligt og klædeligt for regeringen at afvente færdiggørelsen af generationsskifteudvalgets arbejde. Lovændringen ville på den måde være sikret en grundig behandling.

Centrum-Demokraterne betragter pinsepakken som en venstredrejning af dansk politik, der fjerner regeringen fra midterkursen, som er af-

gørende for tryghed og stabilitet i det danske samfund.

Et femte mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men vil stemme for ændringsforslag nr. 8, 11, 13, 14, 16 og 18.

Mindretallet vil stemme imod ændringsforslag nr. 1-7, 9, 10, 12, 15 og 17.

Fremskridtspartiet er tilhænger af, at den danske selskabsskat nedsættes. Det er direkte dumt, at Danmark ikke får et selskabsskatteniveau på EU-gennemsnit eller lavere. Det handler om at få virksomheder til at placere deres hovedsæde i Danmark, så de derved får overskud til beskatning i Danmark. Derfor var det godt, at regeringen fremsatte forslag om at nedsætte selskabsskatten. Det var til gengæld ikke godt, at regeringen ville friholde virksomheder med aktiviteter i Nordsøen for skattelettelsen - det var skandaløst. Det var også skandaløst, at regeringen ville finansiere selskabsskattelettelsen ved at forhøje andre skatter. Det skal derimod ske ved at fjerne unødige offentlige udgifter - dem er der nemlig rigeligt af.

Nu har regeringen indgået forlig med Folketingets øvrige socialister og fjernet selskabsskattelettelsen. Til gengæld er det ikke hele puljen af finansieringskilder, som fjernes. Resultatet bliver derfor en skærpet erhvervsbeskatning i Danmark. Det er dumt - meget dumt, eftersom det er selv samme erhvervsliv, der er fundamentet for hele vores velfærdssamfund. Regeringen og de øvrige socialister vil med deres politik ødelægge et i forvejen halvdårligt erhvervsklima i Danmark til skade for beskæftigelsen, til skade for betalingsbalancen og til skade for det danske samfund.

Et sjette mindretal (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Lovforslaget er en del af den samlede pinsepakke, som Kristeligt Folkeparti stemmer imod.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig, at væsentlige dele af erhvervsdelen af pinsepakken tages ud, men er imod, at forliget med venstrefløjens samlet indebærer en forringelse for erhvervslivet, idet erhvervslivet fortsat rammes af en del

af de udgiftskrævende forslag, samtidig med at selskabsskatten ikke reduceres.

Kristeligt Folkeparti undlader at stemme til de stillede ændringsforslag, idet de ikke medfører en forbedring af gældende lovgivning på området.

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et mindretal (S, SF, RV, og EL):

Til titlen

1) Titlen affattes således:

»Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatning ved dødsfald (dødsboskatteoven) og lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven)

(Successionsregler)«.

Til § 1

2) Paragraffen udgår.

Til § 2

3) Paragraffen udgår.

Til § 3

4) Paragraffen udgår.

Til § 4

5) Paragraffen udgår.

Til § 5

6) Paragraffen udgår.

Til § 6

7) Paragraffen udgår.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et flertal (S, SF, RV, EL og FP):

Til § 7

8) Paragraffen udgår.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et mindretal (S, SF, RV og EL):

Til § 8

9) Paragraffen udgår.

Til § 9

10) Nr. 1 og 2 udgår.

Nr. 3-5 bliver herefter nr. 1-3.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

11) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af § 29, stk. 1, ændres to steder »stk. 5« til: »stk. 6«, og »stk. 2-4« ændres til: »stk. 2-5«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

12) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af § 29 affattes stk. 3 således:

»Stk. 3. Gevinst ved udlodning af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 2, 2d, 2e eller 4 medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, medmindre der er tale om udlodning af aktier i et selskab m.v., hvis virksomhed ikke i væsentligt omfang består i at besidde værdipapirer eller at udleje fast ejendom. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse, hvis selskabet m.v. udøver næring ved køb og salg af værdipapirer eller finansieringsvirksomhed. Bortforpagtning af fast ejendom som nævnt i vurderingslovens § 33, stk. 4 og 7, anses ikke i denne forbindelse for virksomhed ved udlejning af fast ejendom. Uanset 1.-3. pkt. skal gevinst ved udlodning af de i 1. pkt. nævnte aktier m.v. medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, hvis udlodningen til den enkelte modtager udgør mindre end 1 pct. af aktiekapitalen i det pågældende selskab m.v., jf. i øvrigt stk. 4 og 5. Ved afgørelsen af, om virksomheden i væsentligt omfang består i at besidde værdipapirer eller at udleje fast ejendom, inddrages også virksomhed i datterselskaber, hvori selskabet m.v. direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

13) I den under nr. 3 foreslåede affattelse af § 29 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Gevinst ved udlodning af børsnoterede aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 2 eller 4 medregnes ved opgørelsen af bobeskatningsindkomsten, i det omfang gevinsten vedrører den del af den enkelte udlodning til den enkelte modtager, der ikke overstiger en kursværdi på 83.300 kr. Indgår der i en udlodning aktier, som er erhvervet på forskellige tidspunkter, anses de aktier, der er erhvervet først, for fortrinsvis at indgå i den del af udlodningen, der beskattes efter 1. pkt. Beløbsgrænsen i 1. pkt., der er angivet i 1987-niveau, reguleres efter personskattelovens § 20.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

14) I det under nr. 3 foreslåede § 29, stk. 5, der bliver § 29, stk. 6, ændres »og stk. 3, 1. pkt., samt stk. 4« til: », 3 og 5«.

Til § 10

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV, og EL):

15) I nr. 1 ændres ordet »aktiekapitalen« til: »stemmeværdien«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

16) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer: »01. I § 4, stk. 6, 1. pkt., udgår », jf. dog dødsboskattelovens § 36, stk. 3.«

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *mindretal* (S, SF, RV og EL):

Til § 11

17) Paragraffen udgår.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, SF, RV, EL og FP):

Til § 12

18) Paragraffen affattes således:

»§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 9, nr. 3-5, og § 10, nr. 01, finder anvendelse på boer vedrørende personer, der afgår ved døden den 1. januar 1999 eller senere, på be-

skatningen af efterlevende ægtefæller og modtagere af udlodning efter personer, der afgår ved døden den 1. januar 1999 eller senere, samt på skifte af uskiftede boer i den efterlevende ægtefælles levende live, når anmodning om skifte indgives den 1. januar 1999 eller senere.»

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1-18

Ændringsforslagenes provenumæssige konsekvenser

Det skønnede provenutab ved ændringsforslagene fremgår af nedenstående tabel. Provenuforskydningerne er angivet i forhold til L 100.

Provenuvirkning af ændringsforslagene i erhvervsbeskatningen. 1999-2002.

Indkomstår. 1998-niveau	1999	2000	2001	2002
	Ca. mio. kr.			
1. Fastholdelse af selskabsskat og fondsskat på 34 pct.	3.400	6.800	6.800	6.800
2. Fastholdelse af virksomhedsskat på 34 pct.	350	700	700	700
3. Skat (5 pct.) af realrenteafgiftspligtiges aktieafkast.	-1.485	-1.475	-1.460	-1.450
4. Ændringer på afskrivningsområdet	-830	-4.190	-3.625	-3.000
5. Fastholdelse af lønsumsafgift, finansiel sektor	-300	-600	-600	-600
6. Mindsket provenu fra kulbrinteindvinding m.v.	-225	-450	-450	-450
7. Generel beskatning af gaver til fonde udgår	-100	-100	-100	-100
8. Mindsket tilbageløb fra selskabsskat	-155	-235	-310	-310
9. Mindsket tilbageløb fra virksomhedsskat	0	-65	-200	-335
10. Mindsket justering af momskredittid (rentevirkning)	-35	-410	-675	-1.020
11. Fastholdelse af kredittid for pensionsinstitutternes afregning af arbejdsmarkedsbidrag	-75	-75	-75	-75
Ændringer i alt i forhold til L 100	545	-100	5	160
Heraf staten	615	505	520	455
Kommunerne	-70	-605	-515	-295

Ændringsforslagenes administrative konsekvenser

De i lovforslaget anførte engangsudgifter på 4,5 mio. kr. samt årlige driftsudgifter på 0,6 mio. kr. bortfalder som følge af ændringsforslagene. Derudover skønnes der ikke at være administrative konsekvenser ved ændringsforslagene.

Ad nr. 1

Ændringsforslaget er en følge af, at det alene er den del af lovforslaget, der vedrører ændringer i successionsreglerne ved død m.v., der skal opretholdes, jf. bemærkningerne til nr. 2-10 og 17.

Ad nr. 2-10 og 17

Efter ændringsforslagene udgår §§ 1-8, § 9, nr. 1 og 2, og § 11 i lovforslaget.

Ændringsforslagene er en følge af den indgåede aftale mellem regeringen, Socialistisk

Folkeparti og Enhedslisten om justeringer af skattesystemet m.m. (pinsepakken).

Ad nr. 11

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslagene nr. 12 og 13.

Ad nr. 12

Efter ændringsforslag nr. 12 kan der kun ske udlodning af aktier med succession fra et dødsbo, når der er tale om udlodning af aktier som nævnt i aktieavancebeskatningslovens §§ 2, 2d, 2e og 4 i et selskab, hvis virksomhed ikke i væsentligt omfang består i at besidde værdipapirer eller at udleje fast ejendom.

Der kan dog ske udlodning med succession, hvis selskabet udøver næring ved køb og salg af værdipapirer eller finansieringsvirksomhed.

Bortforpagtning af fast ejendom som nævnt i vurderingslovens § 33, stk. 4 og 7, anses ikke i

denne forbindelse for virksomhed ved udlejning af fast ejendom, hvorfor der kan ske udlodning med succession af sådanne aktier.

Det er dog under alle omstændigheder en forudsætning for udlodning med succession, at udlodningen til den enkelte modtager udgør mindst 1 pct. af aktiekapitalen i det pågældende selskab.

Afgørelsen af, om et selskabs virksomhed ikke i væsentligt omfang består i at besidde værdipapirer eller at udleje fast ejendom, beror på en konkret bedømmelse.

Ved bedømmelsen kan der f.eks. tages udgangspunkt i formålet med selskabets virksomhed. Formålet med virksomheden må således ikke være passiv pengeanbringelse eller udlejning af fast ejendom. Herudover kan selskabets indkomst fra andre erhvervmæssige aktiviteter sammenlignes med selskabets indkomst fra passiv pengeanbringelse eller udlejning af fast ejendom. Endvidere kan der bl.a. lægges vægt på, hvilke aktiver virksomhedens formue er anbragt i, herunder hvor stor en del af formuen der er passivt placeret i værdipapirer eller i udlejningsejendomme.

Ved afgørelsen af, om selskabets virksomhed i væsentligt omfang består i at besidde værdipapirer eller at udleje fast ejendom, betragtes den samlede virksomhed i det pågældende selskab samt i datterselskaber, hvori selskabet direkte eller indirekte ejer mindst 25 pct. af aktiekapitalen.

Det betyder, at i tilfælde hvor der udloddes aktier i et selskab, der alene er holdingselskab for et datterselskab, hvis virksomhed opfylder betingelserne for, at udlodning af aktier i datterselskabet kan ske med succession, vil holdingselskabets aktier ligeledes kunne udloddes med succession, når betingelserne for succession i øvrigt er opfyldt.

Ad nr. 13

Af redaktionelle grunde foreslås § 29, stk. 3,

2.-4. pkt., i lovforslaget udskilt i et særskilt stykke.

Ad nr. 14

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslagene nr. 12 og 13.

Ad nr. 15

Aktieavancebeskatningslovens § 11 omhandler succession i levende live. Efter de gældende regler forudsætter successionen, at der er tale om hovedaktionæraktier, der udgør mindst 15 pct. af stemmeværdien. Ved lovforslaget blev det foreslået, at der i stedet skulle tages udgangspunkt i aktiekapitalen, således at reglerne kom til at svare til de regler, der blev foreslået i forbindelse med succession ved død. Efter ændringsforslag nr. 12 er det ikke længere en forudsætning for succession i aktier ved død, at der skal være tale om hovedaktionæraktier. Efter ændringsforslaget foreslås derfor, at man ved succession i levende live i hovedaktionæraktier går tilbage til de gældende regler og tager udgangspunkt i stemmeværdien.

Ad nr. 16

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at dødsboskattelovens § 36, stk. 3, foreslås ophævet.

Ad nr. 18

Efter ændringsforslaget fastslås, at de foreslåede ændringer i successionsreglerne ved død finder anvendelse både på boer vedrørende personer, der afgår ved døden den 1. januar 1999 eller senere, på beskatningen af efterlevende ægtefæller og modtagere af udlodning efter de pågældende afdøde personer samt på skifte af uskiftede boer i den efterlevende ægtefælles levende live, når anmodning om skifte indgives den 1. januar 1999 eller senere. Herudover er der tale om konsekvensændringer.

Per Kaalund (S) Jens Peter Vernersen (S) nfm. Erik Mortensen (S)

Anna-Marie Hansen (S) Hugo Sørensen (S) Aage Frandsen (SF) Sonja Albrink (CD)

Morten Helveg Petersen (RV) Frank Aaen (EL) Peter Brixtofte (V) fmd.

Mariann Fischer Boel (V) Kristian Jensen (V) Flemming Kofod-Svendsen (KRF)

Flemming Hansen (KF) Brian Mikkelsen (KF) Kristian Thulesen Dahl (DF)

Kim Behnke (FP)